

Installatierede burgemeester Van de Weele

Beste Waterlanders, commissaris, kabinetschef, leden van de gemeenteraad en duoraadsleden, griffier, wethouders, gemeentesecretaris, familie en vrienden.

Ingaand op collega Don Bijl, Bibi Meister, Yvonne Gras, Astrid van den Weijenberg, Commissaris,

Van de Oosterschelde via de Amstel naar de Gouwzee en Markermeer. Ik had me geen mooiere vaarroute kunnen voorstellen.

Bij deze mijlpaal, burgemeester worden van zo'n prachtige gemeente, ga je weer even langs de mensen die in je leven belangrijk zijn. De mensen die hun invloed hebben gehad op wie je bent.

Mijn vader was mijn voorbeeld in de politiek, CDA raadslid en wethouder op Noord Beveland, waterschapsbestuurder. Als jong meisje zag ik hoe hij met de inwoners van noord Beveland communiceerde, met respect en een luisterend oor het compromis zocht. Hij zou het prachtig hebben gevonden om hier bij te zijn.

Gelukkig zijn mijn lieve stoere moeder, broers en zus, zoon en vriendin er wel bij. Dat betekent veel voor me. Van mn familie moet ik het hebben.

Lieve vrienden, zelfs sinds de kleuterschool, maar ook nieuwe en teruggevonden vrienden die me op het pad naar deze avond hebben gezet en gesteund. Mijn ex echtgenoot en vader van Marijn met wie ik bijna 25 jaar lief en leed heb gedeeld en die me steunde in mijn politieke werk. De inwoners en collega's van Ouder-Amstel die me als bestuurder en volksvertegenwoordiger veel hebben geleerd; luisteren afwegen, helder communiceren, democratiseren. And my friends from Newton who so warmly recieved me in their community 15 years ago.

Mensen die in ieder leven een belangrijke rol spelen zijn er voor ons allen, er zo af en toe bij stilstaan, juist in deze crisistijd, is waardevol, dat is misschien wel het belangrijkste wat deze crisis ons leert dat persoonlijk contact weer een herwaardering heeft gekregen en we stilstaan en kunnen genieten van de kleine dingen in het leven. Ik wil een burgemeester zijn die klaarstaat voor haar inwoners op de momenten van vreugde en verdriet zoals de mensen die ik noemde dat voor mij hebben gedaan.

Ik dank de vertrouwenscommissie van de gemeenteraad voor het in mij gestelde vertrouwen en uw inzet en tijd in de procedure.

Burgemeester wilde ik alleen worden van een gemeente waar ik een klik mee voelde, de gemeente moest aan het open water liggen, met monumenten, historie en platteland. Toen ik ter oriëntatie na de zomer Waterland verkende, kwam dat allemaal samen en dichtbij Amsterdam, niet te ver van mijn vrienden en kennissen. Waterland is prachtig! In de weekenden heb ik verkend, schaatsend, het laarzenpad gelopen en 2 keer een rondje Marken gelopen en de ijszeilers aan het werk gezien. Iedere keer stond

ik weer versted van de schoonheid die ik aantrof en de hartelijkheid van de Waterlanders. Ik proef een sfeer van nuchterheid, sterke saamhorigheid en uitgesproken eigenheid. Ik kijk uit om in de verschillende kernen Koningsdag te kunnen vieren, te herdenken, Sinterklaas te verwelkomen en het nieuwe jaar te vieren. Ik heb ook een mooie monumentale woning gevonden, waarvan ik nu al weet dat ik daar met veel plezier ga wonen. Ik kan niet wachten om me in uw samenleving te vestigen en met u in deze mooie gemeente te leven.

Gisteren sprak ik met Hanna Poldervaart. Zij is de zilversmid die deze prachtige ambtsketen maakte.

Het is de eerste keten die ze maakte. Ze vertelde dat de toenmalige burgemeester dacht dat het voordeliger was om een keten te laten maken dan te bestellen bij de gebruikelijke leveranciers. Belangrijk was ook dat een Waterlander de opdracht gegund zou worden. Ze zei dat ze oud en moe is en het niet meer goed kon herinneren, ze is inmiddels 87 jaar. Maar nadat ze de foto van de keten erbij had gehaald kwam de mooie beschrijving van wat ik nu door mijn lieve wijze zoon omgehangen heb gekregen. Beide kanten vertegenwoordigen de oude en nieuwe bron van inkomsten voor de Waterlanders. Aan de ene kant een oude botter met een visnet wat gebruikt werd voor de zeevangst op de Zuiderzee. Een visfuik toen de vangst beperkt werd tot de Gouwzee, Markermeer en IJsselmeer. De paling aan de rookstok.

Aan de andere kant de veeteelt. De uitgestrekte polders met daarin oa een koe, een schaap, een rund, de ondergaande zon. En de Hakvoort werf, die afgelopen zomer het predikaat Koninklijk kreeg voor haar 100 jarig bestaan, met een nieuw megajacht. De schakels zijn de golven. En aan allebei de zijden een tot zwaan gemaakte griffioen of andersom. Voorkomende in het Wapen van Waterland.

De vader van mevrouw Poldervaart was smid vertelde ze, en ging in het laatste jaar van de tweede wereldoorlog op hongertocht. Hij werd gastvrij ontvangen in Uitdam. Hij mocht er slapen en kreeg vis mee. Na de oorlog betaalde hij ze terug met koperen boetnaalden die hij voor de familie Buitenhuis maakte. Boetnaalden gaan een leven mee maar de familie Buitenhuis werkte zo hard dat ze er meerdere versleten tijdens hun werkzame leven in de visvangst.

Ik hoop dat nog vele van deze mooie verhalen me verteld worden.

We moeten nog even geduld hebben voordat ik live kan kennismaken met de kernraden, eilandraad, de sportverenigingen, geloofsgemeenschappen, en al die, talrijke clubs van vrijwilligers die Waterland rijk is. Voetballen met de kinderen moet ook nog even wachten. Maar zodra het mag zoek ik u/jullie op. Ik hoop dat dat zo tegen de zomer misschien wel gaat lukken. Onze premier zette afgelopen maandagavond een kiertje open naar de vrijheid waar we weer naar hunkeren. Ik voel het als een grote verantwoordelijkheid om de Waterlanders veilig door deze coronacrisis te loodsen. Grote dank aan Sicko Heldoorn voor de zorg en inzet in dit moeilijke jaar voor de Waterlanders, de ondernemers, de mensen in de zorg. Ik waardeer het enorm dat je de tijd vond om mij voor te bereiden en Waterland warm aan me over te dragen.

De gemeenteraad heeft zich uitgesproken, na jaren van discussie, voor een bestuurlijk zelfstandig Waterland. Die zelfbewuste houding komt met een grote verantwoordelijkheid om de bestuurlijke kracht in college en raad vast te houden en te vergroten. Small but beautiful. Een kleine gemeente heeft zoveel voordelen. Het bestuur en de raad zijn benaderbaar voor haar inwoners, de lijnen zijn kort, de slagkracht groot, kleine gemeenten kunnen doorpakken. Er zijn ook randvoorwaarden voor het goed functioneren van onze gemeente. Zonder een sterke organisatie met professionele medewerkers kan een bestuurder en volksvertegenwoordiger niet functioneren. Medewerkers die betrokken zijn en weten wat er speelt in de samenleving en in het bestuur. Met veel nieuwe medewerkers en de kennis van de medewerkers die al wat langer voor Waterland werken, zit dat wel goed.

De grote uitdaging is om goed uit deze coronacrisis te komen. Ik hoop dat we saamhorig kunnen werken aan het herstel van onze economie, dat onze jongeren elkaar weer kunnen opzoeken en we weer vrij kunnen genieten van al het moois wat Waterland te bieden heeft. Dat de mensen in de zorg weer even adem kunnen halen.

Besturen is complex, het vraagt het vermogen om het perspectief 360 graden te bekijken, vele belangen moeten afgewogen worden, informatie verzamelen en analyseren. Besturen vraagt zowel moed als empathie, maar ook zo sterk zijn dat kwetsbaarheid getoond kan worden, politiek is gebaat bij moedige mensen.

Ik kijk er erg naar uit om als voorzitter van de raad en het college deze moedige mensen te steunen en te begeleiden in het democratisch proces. Dat we dat met elkaar in een sfeer doen van openheid, oprechtheid en met een dosis humor. Besturen van deze prachtige gemeente is een eer en daar moeten we met elkaar zo nu en dan ook van genieten en de inhoudelijke meningsverschillen laten voor wat ze zijn.

Beste raadsleden, met jullie samen wil ik ervoor zorgen dat de gemeente zorgvuldig bestuurd blijft worden, met ruimte voor politieke verschillen, met ruimte voor de dialoog om die verschillen te overbruggen, met een luisterend oor voor kritische geluiden en met respect voor minderheidsstandpunten.

In de regio wil ik ervoor zorgen dat Waterland goed op de kaart staat en een sterke rol heeft in de regionale samenwerking. En zorgen voor een goede verstandhouding met de buurgemeenten. Na de knipperlicht relatie in de fusiediscussie, is goede vrienden blijven een mooi streven.

Beste Waterlanders, beste raad, college help mij Waterland te leren kennen, zoek me op, geef me tegengas, vertel me wat goed gaat, wat er beter kan, waar u zich zorgen om maakt.

We gaan er samen wat moois van maken.